Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 4. septembra 2025 *

„Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Evropski nalog za prijetje, izdan zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti – Člen 4, točka 6 – Razlog za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje – Pogoji za prevzem izvršitve te kazni s strani države izvršiteljice – Člen 3, točka 2 – Pojem ‚pravnomočna sodba za ista dejanja‘ – Okvirni sklep 2008/909/PNZ – Vzajemno priznavanje sodb v kazenskih zadevah zaradi njihovega izvrševanja v drugi državi članici – Člen 25 – Spoštovanje pogojev in postopka iz tega okvirnega sklepa v primerih, v katerih se država članica zaveže k izvršitvi kazenske sankcije, izrečene s sodbo sodišča države izdajateljice – Zahteva po soglasju države izdajateljice glede prevzema izvršitve take kazenske sankcije s strani druge države članice – Člen 4 – Možnost, ki jo ima država izdajateljica, da državi izvršiteljici posreduje sodbo in potrdilo iz tega člena – Posledice neobstoja takega posredovanja – Načelo lojalnega sodelovanja – Člen 22 – Pravica države izdajateljice do izvršitve te kazenske sankcije – Ohranitev evropskega naloga za prijetje – Obveznost izvršitvenega pravosodnega organa, da izvrši evropski nalog za prijetje“

V zadevi C-305/22,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Curtea de Apel Bucureşti (višje sodišče v Bukarešti, Romunija) z odločbo z dne 11. aprila 2022, ki je na Sodišče prispela 6. maja 2022, v postopku za izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper

C. J.,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, T. von Danwitz, podpredsednik, F. Biltgen, predsednik senata, K. Jürimäe, predsednica senata, C. Lycourgos, predsednik senata, M. L. Arastey Sahún, predsednica senata, S. Rodin, A. Kumin, N. Jääskinen (poročevalec), D. Gratsias in M. Gavalec, predsedniki senatov, E. Regan, sodnik, I. Ziemele, sodnica, Z. Csehi, sodnik, in O. Spineanu-Matei, sodnica,

generalni pravobranilec: J. Richard de la Tour,

sodna tajnica: R. Şereş, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. marca 2024,

* Jezik postopka: romunščina.

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za C. J. on sam,

– za romunsko vlado M. Chicu in E. Gane, agentki,

– za češko vlado L. Halajová, M. Smolek, T. Suchá in J. Vláčil, agenti,

– za francosko vlado B. Dourthe, agentka,

– za nizozemsko vlado M. K. Bulterman, M. H. S. Gijzen in C. S. Schillemans, agentke,

– za Evropsko komisijo H. Leupold in L. Nicolae, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 13. junija 2024,

na podlagi sklepa o ponovnem odprtju ustnega postopka z dne 13. septembra 2024 in po obravnavi z dne 14. oktobra 2024,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za romunsko vlado M. Chicu, E. Gane in L. Lițu, agentke,

– za češko vlado L. Halajová, M. Smolek, T. Suchá in J. Vláčil, agenti,

– za francosko vlado B. Dourthe, agentka,

– za nizozemsko vlado C. Schillemans, agentka,

– za Evropsko komisijo H. Leupold, L. Nicolae in J. Vondung, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 12. decembra 2024

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 4, točki 5 in 6, ter člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34) ter člena 4(2), člena 22(1) in člena 25 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL 2008, L 327, str. 27).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopka v zvezi z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje, ki ga je zoper C. J. zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti izdalo Curtea de Apel București – Biroul executări penale (višje sodišče v Bukarešti – urad za izvrševanje kazenskih sankcij, Romunija).

Pravni okvir

Mednarodno pravo

3 Člen 3 Evropske konvencije o transferju obsojenih oseb, podpisane 21. marca 1983 v Strasbourgu, naslovljen „Pogoji za transfer“, v odstavku 1 določa:

„Po tej konvenciji je transfer mogoč samo pod naslednjimi pogoji:

[…]

f. država izreka kazni in država prestajanja kazni se morata dogovoriti v zvezi s transferjem.“

Pravo Unije

Okvirni sklep 2002/584

4 V uvodni izjavi 6 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:

„Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja.“

5 Člen 1 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve“, določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

[…]“

6 Člen 3 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Razlogi za obvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje“, določa:

„Izvršitveni pravosodni organ države članice (v nadaljevanju: izvršitveni pravosodni organ) zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje v naslednjih primerih:

[…]

2. če izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo, da je zahtevani osebi država članica izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni ta kazen že presta[n]a [ali se prestaja] ali se po zakonodaji izvršitvene [kaznujoče] države članice ne more več obsoditi [izvršiti];

[…]“

7 Člen 4 istega okvirnega Sklepa, naslovljen „Razlogi za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje“, določa:

„Izvršitveni pravosodni organ lahko zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje:

[…]

5. če izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo, da je zahtevani osebi tretja država izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni ta kazen že prestana ali se prestaja ali se po zakonodaji kaznujoče države ne more več izvršiti;

6. če je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti in se v primeru, ko se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec te države, in se ta država zaveže, da bo izvršila kazen ali ukrep v skladu s svojim notranjim pravom;

[…].“

8 Člen 5 Okvirnega sklepa, naslovljen „Jamstva, ki jih mora dati odreditvena država članica v nekaterih primerih“, določa:

„Za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki jo izvede izvršitveni pravosodni organ, lahko po zakonu izvršitvene države članice veljajo naslednji pogoji:

[…]

3. kadar je oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje z namenom uvedbe kazenskega postopka, državljan ali prebivalec izvršitvene države članice, se jo lahko preda pod pogojem, da se oseba po obravnavi vrne izvršitveni državi članici, da bi v njej prestajala zaporno kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, na katerega jo je obsodila odreditvena država članica.“

9 Člen 8 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Vsebina in oblika evropskega naloga za prijetje“, določa:

„1. Evropski nalog za prijetje vsebuje naslednje podatke podane v skladu z obrazcem v prilogi:

[…]

(c) dokazilo o izvršljivi sodbi, nalogu za prijetje ali katerikoli drugi izvršljivi sodni odločbi z enakim učinkom, ki sodi v okvir členov 1 in 2;

[…].“

10 Člen 12 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Pridržanje osebe v priporu“, določa:

„Kadar je oseba prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, izvršitveni pravosodni organ v skladu z zakonodajo izvršitvene države članice odloči, ali bo oseba ostala v priporu. […]“

11 Člen 26 istega Okvirnega sklepa, naslovljen „Vštevanje pripora, prebitega v izvršitveni državi članici“, v odstavku 1 določa:

„Odreditvena država članica odšteje celoten čas pripora, ki je bil prebit pri izvršitvi evropskega naloga za prijetje, od celotnega časa pripora, ki ga mora oseba prestati v odreditveni državi članici po izrečeni kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti.“

Okvirni sklep 2008/909

12 V uvodnih izjavah 2, 8 in 12 Okvirnega sklepa 2008/909 je navedeno:

„(2) Svet je 29. novembra 2000 v skladu s sklepi iz Tampereja sprejel Program ukrepov za izvajanje načela vzajemnega priznavanja sodnih odločb v kazenskih zadevah, v katerem poziva k presoji potrebe po modernih mehanizmih za vzajemno priznavanje pravnomočnih kazenskih obsodb, ki vključujejo odvzem prostosti […] in k razširitvi uporabe načela premestitve obsojenih oseb na osebe s prebivališčem v državi članici […].

[…]

(8) V primerih iz člena 4(1)(c) se posredovanje sodbe in potrdila državi izvršiteljici izvede na podlagi posvetovanj med pristojnimi organi države izdajateljice in države izvršiteljice ter s privolitvijo pristojnega organa države izvršiteljice. […]

[…]

(12) Ta okvirni sklep bi se moral smiselno uporabljati tudi za izvrševanje kazenskih sankcij v primerih iz členov 4(6) in 5(3) Okvirnega sklepa Sveta [2002/584]. To med drugim pomeni, da bi lahko država izvršiteljica brez poseganja v Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ preverjala obstoj razlogov za nepriznanje in neizvršitev iz člena 9 tega okvirnega sklepa, vključno s preverjanjem dvojne kaznivosti, če je država izvršiteljica podala izjavo v skladu s členom 7(4) tega okvirnega sklepa kot pogoj za priznanje in izvršitev sodbe z namenom predaje osebe ali izvršitve kazenske sankcije v primerih iz člena 7(4) [4(6)] Okvirnega sklepa [2002/584].“

13 Člen 3 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Namen in področje uporabe“, v odstavku 1 določa:

„Namen tega okvirnega sklepa je določiti pravila, na podlagi katerih država članica v luči zaradi lažje socialne rehabilitacije obsojene osebe prizna sodbo in izvrši kazensko sankcijo.“

14 Člen 4 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Merila za posredovanje sodbe in potrdila drugi državi članici“, določa:

„1. Če se obsojena oseba nahaja v državi izdajateljici ali v državi izvršiteljici ter če je ta oseba v to privolila, kadar se privolitev zahteva po členu 6, se sodba skupaj s potrdilom, katerega standardni obrazec je določen v Prilogi I, lahko pošlje eni od naslednjih držav članic:

(a) državi članici državljanstva obsojene osebe, v kateri živi, ali

(b) državi članici državljanstva, čeprav to ni država članica, v kateri živi, v katero bo obsojena oseba izgnana […], potem ko bo zanjo izvrševanje kazenske sankcije prenehalo, ali

(c) kateri koli drugi državi članici, ki ni država članica iz točke (a) ali (b), katere pristojni organ soglaša s posredovanjem sodbe in potrdila.

2. Posredovanje sodbe in potrdila se lahko izvede, kadar je pristojni organ države izdajateljice prepričan – po potrebi po posvetovanjih, izvedenih med pristojnimi organi države izdajateljice in države izvršiteljice – da bi izvršitev kazenske sankcije s strani države izvršiteljice olajšala socialno rehabilitacijo obsojene osebe.

3. Preden pristojni organ države izdajateljice posreduje sodbo in potrdilo se lahko na primeren način posvetuje s pristojnim organom države izvršiteljice. Posvetovanje je obvezno v primerih iz odstavka 1(c). V takšnih primerih pristojni organ države izvršiteljice nemudoma obvesti državo izdajateljico o svoji odločitvi, ali soglaša s posredovanjem sodbe.

[…]

5. Država izvršiteljica lahko na lastno pobudo zaprosi državo izdajateljico, da posreduje sodbo in potrdilo. […] Prošnje na podlagi tega odstavka ne ustvarijo obveznosti za državo izdajateljico, da posreduje sodbo in potrdilo.

6. Države članice za izvajanje tega okvirnega sklepa sprejmejo ukrepe, pri čemer upoštevajo zlasti namen olajšanja socialne rehabilitacije obsojene osebe in na podlagi katerih njihovi pristojni organi odločajo o tem, ali soglašajo s posredovanjem sodbe in potrdila v primerih na podlagi odstavka 1(c).

[…].“

15 Člen 8 istega okvirnega sklepa, naslovljen „Priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije“, določa:

„1. Pristojni organ v državi izvršiteljici v skladu s postopkom iz člena 5 prizna sodbo, posredovano v skladu s členom 4, in nemudoma sprejme vse potrebne ukrepe za izvršitev kazenske sankcije, razen če se odloči, da se bo skliceval na enega od razlogov za nepriznanje in neizvršitev iz člena 9.

2. Kadar kazenska sankcija zaradi trajanja ni združljiva s pravom države izvršiteljice, se lahko pristojni organ države izvršiteljice odloči, da bo kazensko sankcijo prilagodil le, če je ta višja od najvišje kazni, ki je po nacionalnem pravu te države določena za podobna kazniva dejanja. Prilagojena kazenska sankcija ne sme biti nižja od najvišje kazni, ki je po pravu države izvršiteljice določena za podobna kazniva dejanja.

3. Kadar kazenska sankcija po svoji naravi ni združljiva s pravom države izvršiteljice, jo lahko pristojni organ države izvršiteljice prilagodi glede na kazen ali ukrep, ki je po njenem pravu predviden za podobna kazniva dejanja. Takšna kazen ali ukrep mora čim bolj ustrezati kazenski sankciji, ki je bila izrečena v državi izdajateljici; tako se kazen ne sme spremeni v denarno kazen.

4. Prilagojena kazenska sankcija po svoji naravi ali trajanju ne sme biti strožja od kazenske sankcije, ki jo je izrekla država izdajateljica.“

16 Člen 13 Okvirnega sklepa 2008/909, naslovljen „Umik potrdila“, določa:

„Dokler se v državi izvršiteljici ne začne izvrševanje kazenske sankcije, država izdajateljica lahko umakne potrdilo iz te države, ob čemer navede razloge za umik. Država izvršiteljica po umiku potrdila ne izvrši kazenske sankcije.“

17 Člen 22 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Posledice premestitve obsojene osebe“, v odstavku 1 določa:

„Ob upoštevanju odstavka 2 država izdajateljica prekine z izvrševanjem kazenske sankcije takoj, ko se je njeno izvrševanje začelo v državi izvršiteljici.“

18 Člen 23 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Jeziki“, v odstavku 1 določa:

„Potrdilo se prevede v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov države izvršiteljice. Vsaka država članica lahko ob sprejetju tega okvirnega sklepa ali pozneje v izjavi, deponirani pri generalnem sekretariatu Sveta, navede, da bo sprejela prevod v enega ali več drugih uradnih jezikov institucij Evropske unije.“

19 Člen 25 istega okvirnega sklepa, naslovljen „Izvrševanje kazenskih sankcij na podlagi evropskega naloga za prijetje“, določa:

„Brez poseganja v Okvirni sklep [2002/584] se določbe tega okvirnega sklepa smiselno uporabljajo – kolikor so združljive z določbami navedenega okvirnega sklepa – za izvrševanje kazenskih sankcij v primerih, ko se država članica zaveže k izvršitvi kazenske sankcije v primerih iz člena 4(6) navedenega okvirnega sklepa, ali če je v skladu s členom 5(3) navedenega okvirnega sklepa postavila pogoj, da je osebo treba vrniti zadevni državi članici, da bi v njej prestala kazen, s čimer se izogne nekaznovanosti zadevne osebe.“

20 Člen 26 Okvirnega sklepa 2008/909, naslovljen „Razmerje do drugih sporazumov in dogovorov“, v odstavku 1 določa:

„Brez poseganja v uporabo ustreznih določb naslednjih konvencij med državami članicami in tretjimi državami in v njihovo prehodno uporabo v skladu s členom 28 ta okvirni sklep od 5. decembra 2011 v odnosih med državami članicami nadomešča ustrezne določbe naslednjih konvencij:

– Evropske konvencije o transferju obsojenih oseb [(*Zbirka evropskih pogodb* št. 112), podpisane 21. marca 1983 v Strasbourgu,] in njenega Dodatnega protokola z dne 18. decembra 1997,

– Evropske konvencije o mednarodni veljavnosti kazenskih sodb [(Zbirka evropskih pogodb št. 70), podpisane 28. maja 1970 v Haagu],

– poglavja 5 naslova III Konvencije […] o izvajanju Schengenske konvencije [med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, ki je bila podpisana v Schengnu 19. junija 1990 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 2, str. 9)].

– Konvencije med državami članicami Evropskih skupnosti o izvršitvi kazenskih obsodb tujega sodišča z dne 13. novembra 1991.“

Postopek v glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

21 Curtea de Apel București (višje sodišče v Bukarešti, Romunija), ki je predložitveno sodišče, je 25. novembra 2020 zoper C. J. izdalo evropski nalog za prijetje zaradi izvršitve zaporne kazni, ki je bila C. J. naložena s sodbo drugega kazenskega senata navedenega sodišča z dne 27. junija 2017. Ta sodba je po razglasitvi sodbe kazenskega senata Înalta Curte de Casație și Justiție (vrhovno kasacijsko sodišče, Romunija) z dne 10. novembra 2020 (v nadaljevanju: obsodilna sodba) postala pravnomočna.

22 C. J. je bil 29. decembra 2020 prijet v Italiji.

23 Ministero della Giustizia (ministrstvo za pravosodje, Italija) je 31. decembra 2020 predložitveno sodišče obvestilo o tem prijetju. Na zahtevo tega ministrstva je bil evropski nalog za prijetje, izdan zoper C. J., posredovan Corte d'appello di Roma (višje sodišče v Rimu, Italija), ki je izvršitveni pravosodni organ.

24 Odreditveni pravosodni organ je 14. januarja 2021 italijanskim organom na njihovo zahtevo posredoval obsodilno sodbo. Ob tej priložnosti je predložitveno sodišče izrazilo svoje nestrinjanje s priznanjem te sodbe in prevzemom izvršitve kazni, izrečene C. J., v Italiji.

25 Potem ko so italijanski pravosodni organi zaprosili za pojasnila, jih je to sodišče 20. januarja 2021 obvestilo, da v primeru zavrnitve izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zoper C. J. na podlagi člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, ne bo dalo soglasja za posredno priznanje navedene sodbe in to, da Republika Italija prevzame izvršitev kazni, ki mu je bila naložena, ter da bo naknadno predlagalo tako priznanje in tak prevzem odgovornosti na podlagi Okvirnega sklepa 2008/909.

26 Corte d'appello di Roma (višje sodišče v Rimu, Italija) je s sodbo z dne 6. maja 2021 zavrnilo predajo C. J., priznalo obsodilno sodbo in odredilo izvršitev te obsodbe v Italiji (v nadaljevanju: odločba o priznanju in izvršitvi). To sodišče je menilo, da je treba navedeno obsodbo izvršiti v Italiji, da bi se C. J., ki zakonito in dejansko prebiva v Italiji, zagotovile boljše možnosti za socialno rehabilitacijo.

27 Navedeno sodišče je s tem, da je odštelo obdobji pripora, ki ju je C. J. že prestal, in sicer od 17. septembra do 16. decembra 2019 in od 29. decembra 2020 do datuma razglasitve odločbe o priznanju in izvršitvi, štelo, da mora C. J. prestati še kazen v skupnem trajanju treh let, 6 mesecev in 21 dni.

28 Odločba o priznanju in izvršitvi je bila 20. maja 2021 posredovana predložitvenemu sodišču.

29 Nato je bilo romunskim organom poslano potrdilo urada za izvrševanje kazenskih sankcij državnega tožilstva v Rimu z dne 11. junija 2021, iz katerega je bilo razvidno, da je bil zoper C. J. 20. maja 2021 izdan nalog za izvršitev v obliki „hišnega zapora s pogojno odložitvijo izvrševanja", in da je kazen, ki jo še mora prestati, tri leta in enajst mesecev zapora, pri čemer je bil začetek izvrševanja te kazni določen za 29. december 2020, konec pa za 28. november 2024.

30 Romunski pravosodni organi so z dopisom z dne 28. junija 2021, naslovljenim na Ministero della Giustizia (ministrstvo za pravosodje) in Corte d'appello di Roma (višje sodišče v Rimu), ponovili svoje stališče, navedeno v točki 24 te sodbe, in pojasnili, da bodo, dokler ne bodo obveščeni

o začetku izvrševanja zaporne kazni C. J., ohranili pravico do izvršitve obsodilne sodbe. Navedli so tudi, da nacionalni nalog za izvršitev zaporne kazni, izrečene C J., in evropski nalog za prijetje, izdan zoper njega, nista bila razveljavljena in da še vedno veljata.

31 Urad drugega kazenskega senata za izvrševanje kazenskih sankcij pri Curtea de Apel București (višje sodišče v Bukarešti) je 15. oktobra 2021 pri predložitvenem sodišču vložil ugovor zoper izvršitev obsodilne sodbe.

32 Da bi to sodišče odločilo o tem ugovoru, se mora izreči o veljavnosti nacionalnega naloga za izvršitev zaporne kazni, izrečene C. J., in evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper njega.

33 V teh okoliščinah je Curtea de Apel București (višje sodišče v Bukarešti) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba določbe člena 25 Okvirnega sklepa 2008/909 razlagati tako, da mora pravosodni organ, ki izvrši evropski nalog [za prijetje], če namerava uporabiti člen 4(6) Okvirnega sklepa 2002/584, za priznavanje kazenskih obsodb zahtevati [posredovanje] sodbe in potrdila, izdanih v skladu z Okvirnim sklepom 2008/909, ter pridobiti soglasje države izdajateljice obsodbe v skladu s členom 4(2) Okvirnega sklepa 2008/909?

2. Ali je treba določbe člena 4(6) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi s členom 25 in členom 4(2) Okvirnega sklepa 2008/909 razlagati tako, da zaradi zavrnitve izvršitve evropskega naloga za prijetje, izdanega za izvršitev kazni odvzema prostosti in priznanje kazenske obsodbe, brez dejanske izvršitve zaporne kazni obsojene osebe po pomilostitvi in začasnem zadržanju izvrševanja kazni v skladu z zakoni izvršitvene države, in brez pridobitve soglasja države izdajateljice obsodbe v okviru postopka priznavanja, država izdajateljica obsodbe izgubi pravico do izvršitve kazni v skladu s členom 22(1) Okvirnega sklepa 2008/909?

3. Ali je treba člen 8(1)(c) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da obsodba na kazen odvzema prostosti, na podlagi katere je bil izdan evropski nalog za prijetje, katerega izvršitev je bila zavrnjena v skladu s členom 4(6) [istega okvirnega sklepa], pri čemer je bila sodba priznana, vendar ni bila dejansko izvršena z zaporno kaznijo obsojene osebe po pomilostitvi in začasnem zadržanju izvršitve kazni v skladu z zakonodajo države izvršitve, in brez pridobitve soglasja države izdajateljice obsodbe v okviru postopka priznavanja, preneha biti izvršljiva?

4. Ali je treba določbe člena 4(5) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da sodba o zavrnitvi izvršitve evropskega naloga za prijetje, izdanega za izvrševanje kazni odvzema prostosti in priznanje obsodbe v skladu s členom 4(6) [tega okvirnega sklepa], ki ni bila dejansko izvršena z izvršitvijo zaporne kazni obsojene osebe po pomilostitvi in začasnem zadržanju izvršitve kazni v skladu z zakonodajo izvršitvene države (države članice [Evropske unije]) in brez pridobitve soglasja države izdajateljice obsodbe v okviru postopka priznavanja, pomeni , obsodbo za ista dejanja v tretji državi‘?

Če je odgovor na četrto vprašanje pritrdilen:

5. Ali je treba določbe člena 4(5) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da sodba o zavrnitvi izvršitve evropskega naloga za prijetje, izdanega za izvrševanje kazni odvzema prostosti in priznanje obsodbe v skladu s členom 4(6) [tega okvirnega sklepa], po začasnem zadržanju izvršitve kazni v skladu z zakonodajo izvršitvene države pomeni ‚sodbo v postopku izvrševanja', če se nadzor obsojene osebe še ni začel?"

Postopek pred Sodiščem

34 Sodišče je 23. januarja 2024 odločilo, da to zadevo dodeli prvemu senatu. Obravnava je potekala 13. marca 2024, generalni pravobranilec je sklepne predloge predstavil 13. junija 2024, ustni del postopka pa je bil nato končan.

35 Na predlog prvega senata Sodišča, vložen na podlagi člena 60(3) Poslovnika Sodišča, je Sodišče 9. julija 2024 odločilo, da zadevo predodeli velikemu senatu.

36 Sodišče je po opredelitvi generalnega pravobranilca s sklepom z dne 13. septembra 2024, C. J. (Izvršitev obsodbe na podlagi ENP), C-305/22, EU:C:2024:783), v skladu s členom 83 Poslovnika odredilo ponovno odprtje ustnega dela postopka. Druga obravnava je potekala 14. oktobra 2024.

37 Generalni pravobranilec je 12. decembra 2024 predstavil dopolnilne sklepne predloge.

Vprašanja za predhodno odločanje

Prva tri vprašanja

38 Predložitveno sodišče s prvim, drugim in tretjim vprašanjem, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 ter člene 4, 22 in 25 Okvirnega sklepa 2008/909 razlagati tako, da:

– na eni strani, to, da izvršitveni pravosodni organ na podlagi razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 zavrne predajo osebe, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, predpostavlja, da ta pravosodni organ spoštuje pogoje in postopek, ki so v Okvirnem sklepu 2008/909 določeni v zvezi s priznanjem obsodilne sodbe, s katero je bila izrečena ta kazen, in prevzemom izvršitve navedene kazni, in

– na drugi strani, država izdajateljica po potrebi ohrani pravico do izvršitve iste kazni in torej do ohranitve evropskega naloga za prijetje v okoliščinah, v katerih je izvršitveni pravosodni organ, ne da bi upošteval pogoje in postopek, ki so v Okvirnem sklepu 2008/909 določeni v zvezi s priznanjem te sodbe in tem prevzemom, na podlagi tega razloga zavrnil izvršitev tega evropskega naloga za prijetje.

Vpliv Okvirnega sklepa 2008/909 na izvajanje razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584

39 Najprej je treba v zvezi z Okvirnim sklepom 2002/584 opozoriti, da je njegov namen z uvedbo poenostavljenega in učinkovitega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene storitve kaznivega dejanja, poenostaviti in pospešiti pravosodno sodelovanje ter tako prispevati k uresničitvi cilja, zastavljenega za Unijo, da ta postane območje svobode, varnosti in pravice, tako da se opira na visoko stopnjo zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (sodba z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 42 in navedena sodna praksa).

40 Na področju, ki je urejeno s tem okvirnim sklepom, je načelo vzajemnega priznavanja – ki je, kot je razvidno zlasti iz njegove uvodne izjave 6, „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah – izraženo v členu 1(2) navedenega okvirnega sklepa, v katerem je določeno pravilo, da države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela vzajemnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa (glej v tem smislu sodbo z dne 6. junija 2023, O. G. (Evropski nalog za prijetje državljana tretje države), C-700/21, EU:C:2023:444, točka 32 in navedena sodna praksa).

41 Iz tega sledi, prvič, da lahko izvršitveni pravosodni organi izvršitev evropskega naloga za prijetje zavrnejo le iz razlogov, ki izhajajo iz Okvirnega sklepa 2002/584, kakor ga razlaga Sodišče. Na drugi strani, medtem ko je izvršitev evropskega naloga za prijetje načelo, je zavrnitev njegove izvršitve zasnovana kot izjema, ki jo je torej treba razlagati ozko (sodba z dne 6. junija 2023, O. G. (Evropski nalog za prijetje državljana tretje države), C-700/21, EU:C:2023:444, točka 33 in navedena sodna praksa).

42 V zvezi s takimi razlogi ta okvirni sklep v členu 3 določa razloge za obvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje, v členih 4 in 4a pa razloge za njegovo fakultativno neizvršitev.

43 V zvezi z razlogi za fakultativno neizvršitev, naštetimi v členu 4 Okvirnega sklepa 2002/584, morata biti za uporabo razloga iz točke 6 tega člena izpolnjena dva pogoja, in sicer, prvič, da se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi ali je državljan ali prebivalec te države, in drugič, da se ta država zaveže, da bo v skladu s svojim nacionalnim pravom izvršila kazen ali ukrep, v zvezi s katerim je bil izdan evropski nalog za prijetje (sodba z dne 6. junija 2023, O. G. (Evropski nalog za prijetje državljana tretje države), C-700/21, EU:C:2023:444, točka 46 in navedena sodna praksa).

44 Kadar izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da sta ta pogoja izpolnjena, mora presoditi še, ali obstaja legitimen interes, ki upravičuje izvršitev kazni, izrečene v odreditveni državi, na ozemlju države izvršiteljice. Ta presoja temu organu omogoča, da upošteva cilj člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, ki je v skladu z ustaljeno sodno prakso povečati možnosti za socialno rehabilitacijo zahtevane osebe po prestani kazni, na katero je bila obsojena (glej v tem smislu sodbo z dne 6. junija 2023, O. G. (Evropski nalog za prijetje državljana tretje države), C-700/21, EU:C:2023:444, točka 49 in navedena sodna praksa).

45 Glede vpliva Okvirnega sklepa 2008/909 na izvajanje razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 je treba opozoriti, da Okvirni sklep 2008/909 tako kot Okvirni sklep 2002/584 na kazenskem področju konkretizira načeli medsebojnega zaupanja in medsebojnega priznavanja, ki zlasti v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice od vsake države članice zahtevata, da razen v izjemnih okoliščinah šteje, da druge države članice spoštujejo

pravo Unije in zlasti temeljne pravice, priznane s tem pravom. Zadnjenavedeni okvirni sklep tako krepi pravosodno sodelovanje v zvezi s priznavanjem in izvrševanjem sodb v kazenskih zadevah, kadar so bile osebe v drugi državi članici s kazensko sodbo obsojene na zaporno kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, da bi se olajšala njihova socialna rehabilitacija (glej v tem smislu sodbo z dne 9. novembra 2023, Staatsanwaltschaft Aachen (C-819/21, EU:C:2023:841, točka 19).

46 V skladu s členom 3(1) Okvirnega sklepa 2008/909 je namen tega okvirnega sklepa določiti pravila, na podlagi katerih država članica zaradi lažje socialne rehabilitacije obsojene osebe prizna sodbo in izvrši kazensko sankcijo, ki jo je izreklo sodišče druge države članice. Kot izhaja iz njegovega člena 26(1), ta okvirni sklep nadomešča določbe konvencij, ki se nanašajo na premestitev obsojenih oseb, zajetih s tem členom, in ki se uporabljajo v odnosih med državami članicami (glej v tem smislu sodbo z dne 24. junija 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, točki 36 in 37).

47 Tako je treba ob upoštevanju enakosti cilja, ki se uresničuje na eni strani z razlogom za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 in na drugi strani s pravili iz Okvirnega sklepa 2008/909, in sicer cilja olajšanja socialne rehabilitacije oseb, obsojenih v drugi državi članici, šteti, da mora pravosodni organ države izvršiteljice, kadar želi uporabiti ta razlog, upoštevati ta pravila.

48 V zvezi s tem je treba poudariti, kot je generalni pravobranilec to storil v točki 45 sklepnih predlogov z dne 13. junija 2024, da na podlagi ničesar ni mogoče sklepati, da je zakonodajalec Unije nameraval določiti dve različni pravni ureditvi v zvezi s priznavanjem in izvrševanjem sodb v kazenskih zadevah glede na to, ali obstaja evropski nalog za prijetje ali ne.

49 V tem smislu člen 25 Okvirnega sklepa 2008/909 v povezavi z uvodno izjavo 12 tega okvirnega sklepa določa, da se ta okvirni sklep smiselno uporablja – če so njegove določbe združljive z določbami Okvirnega sklepa 2002/584 – za izvrševanje kazenskih sankcij v primerih, v katerih se država članica zaveže k izvršitvi kazenske sankcije v skladu s členom 4, točka 6, zadnjenavedenega okvirnega sklepa. Tako je tudi, če je država članica v okviru člena 5, točka 3, navedenega okvirnega sklepa kot pogoj za izvršitev evropskega naloga za prijetje zaradi kazenskega postopka v odreditveni državi določila vrnitev zadevne osebe izvršitveni državi, da bi tam prestala kazen, ki bi bila izrečena v odreditveni državi.

50 V zvezi z zadnjenavedenim primerom iz člena 5, točka 3, Okvirnega sklepa 2002/584 iz sodne prakse Sodišča izhaja, da izvršitev kazni ureja Okvirni sklep 2008/909. Kot je namreč poudarilo Sodišče, mora izvršitvena država, kadar za izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi kazenskega pregona, velja pogoj iz tega člena 5, točka 3, za izvršitev zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, ki je bil zadevni osebi izrečen v odreditveni državi, spoštovati upoštevna pravila Okvirnega sklepa 2008/909 (glej v tem smislu sodbo z dne 11. marca 2020, SF (Evropski nalog za prijetje – Jamstvo vrnitve v izvršitveno državo), C-314/18, EU:C:2020:191, točka 68).

51 Enako kot v primeru iz člena 5, točka 3, Okvirnega sklepa 2002/584 je treba šteti, da kadar namerava izvršitveni pravosodni organ na podlagi razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, priznanje obsodilne sodbe, s katero je bila izrečena ta kazen, in prevzem izvršitve navedene kazni ureja Okvirni sklep 2008/909.

52 Zavrnitev izvršitve evropskega naloga za prijetje na podlagi člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 namreč predpostavlja resnično zavezo izvršitvene države, da bo izvršila kazen odvzema prostosti, ki je bila izrečena zahtevani osebi (glej v tem smislu sodbo z dne 6. junija 2023, O. G. (Evropski nalog za prijetje državljana tretje države), C-700/21, EU:C:2023:444, točka 48 in navedena sodna praksa). Če je bila ta oseba obsojena v državi izdajateljici, to nujno pomeni, da organi države izvršiteljice v skladu z določbami Okvirnega sklepa 2008/909 priznajo obsodilno sodbo, izrečeno v zvezi z navedeno osebo.

53 Res je, da je Sodišče na podlagi člena 25 Okvirnega sklepa 2008/909 sklepalo, da nobena določba tega sklepa ne more vplivati niti na področje uporabe niti na način uporabe razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 (sodba z dne 13. decembra 2018, Sut, C-514/17, EU:C:2018:1016, točka 48).

54 Vendar ta ugotovitev ne pomeni, da se pogoji za priznavanje in izvrševanje sodb v kazenskih zadevah, določeni v Okvirnem sklepu 2008/909, ne uporabljajo, kadar se država članica zaveže k izvršitvi kazenske sankcije v skladu s členom 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, čeprav uporaba Okvirnega sklepa 2008/909 ne bi povzročila nobene nezdružljivosti ali nedoslednosti pri kombinirani uporabi teh dveh aktov. Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 63 sklepnih predlogov z dne 13. junija 2024, se pogoji za priznavanje in izvrševanje sodb v kazenskih zadevah, določeni v Okvirnem sklepu 2008/909, uporabljajo pri uporabi razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, če so ti pogoji, kot je izrecno določeno v členu 25 Okvirnega sklepa 2008/909 in kot je Sodišče samo navedlo v točki 48 sodbe z dne 13. decembra 2018, Sut (C-514/17, EU:C:2018:1016), združljivi z določbami Okvirnega sklepa 2002/584. S tem je mogoče zagotoviti pravilno delovanje poenostavljenega in učinkovitega sistema predaje zahtevanih oseb, vzpostavljenega s tem okvirnim sklepom.

55 V zvezi s tem je treba navesti, da je Okvirni sklep 2008/909 v skladu z njegovim členom 26(1) od 5. decembra 2011 nadomestil ustrezne določbe Evropske konvencije o transferju obsojenih oseb in njenega Dodatnega protokola z dne 18. decembra 1997.

56 Kot je med drugim navedla francoska vlada na obravnavi 14. oktobra 2024, je člen 3(1)(f) te konvencije določal, da se morata država izdajateljica obsodbe in država izvršiteljica dogovoriti o transferju obsojene osebe.

57 Ta člen 3(1)(f) je bil po sprejetju Okvirnega sklepa 2008/909 nadomeščen z zahtevo po soglasju države izdajateljice glede prevzema izvršitve kazni, izrečene v tej državi. To soglasje se izraža tako, da se na način, določen v členu 4 tega okvirnega sklepa, državi izvršiteljici pošlje obsodilna sodba, ki jo je izdalo sodišče države izdajateljice, skupaj s potrdilom, katerega vzorec je v Prilogi I k navedenemu okvirnemu sklepu.

58 Iz točke (f) vzorca potrdila iz Priloge I k Okvirnemu sklepu 2008/909 namreč izrecno izhaja, da se prav v okviru izvajanja razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 določbe Okvirnega sklepa 2008/909 lahko uporabljajo in da se mora to potrdilo sklicevati na ta razlog, kadar se ta uveljavlja.

59 Potreba po pridobitvi soglasja države izdajateljice za prevzem izvršitve izrečene kazenske sankcije izhaja tudi iz člena 13 Okvirnega sklepa 2008/909. Iz tega člena namreč izhaja, da dokler se izvrševanje te kazenske sankcije v državi izvršiteljici ne začne, lahko država izdajateljica umakne ustrezno potrdilo iz države izvršiteljice in da po tem umiku država izvršiteljica ne izvrši več navedene kazenske sankcije.

60 Uporaba – v okviru izvajanja razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 – pogojev iz Okvirnega sklepa 2008/909 v zvezi s priznavanjem kazenske sankcije, s katero je bila utemeljena izdaja evropskega naloga za prijetje, v državi izvršiteljici in prevzemom izvršitve izrečene kazni s strani iste države izvršiteljice, in zlasti zahteve po soglasju odreditvene države za tak prevzem, pa je združljiva s ciljem iz te določbe, da se zahtevani osebi po izteku te kazni zagotovijo boljše možnosti za socialno rehabilitacijo.

61 Na eni strani namreč iz določb člena 4(1)(c) Okvirnega sklepa 2008/909 v povezavi z odstavkom 2 tega člena v povezavi z uvodno izjavo 8 tega okvirnega sklepa izhaja, da lahko pristojni organ države izdajateljice, le če se prepriča, da bo izvršitev kazenske sankcije s strani države izvršiteljice prispevala k cilju olajšanja socialne rehabilitacije obsojene osebe, pristojnemu organu zadnjenavedene države posreduje obsodilno sodbo in potrdilo, ki ga je treba priložiti in katerega vzorec je naveden v Prilogi I k navedenemu okvirnemu sklepu.

62 Na drugi strani iz sodne prakse Sodišča izhaja, da cilj, da se zahtevani osebi po prestani kazni, na katero je bila obsojena, omogočijo boljše možnosti za socialno rehabilitacijo, čeprav je pomemben, ni absoluten, saj je treba ta cilj uskladiti zlasti z bistvenim pravilom iz člena 1(2) Okvirnega sklepa 2002/584, v skladu s katerim države članice načeloma izvršijo vsak evropski nalog za prijetje (glej v tem smislu sodbi z dne 6. oktobra 2009, Wolzenburg, C-123/08, EU:C:2009:616, točka 62, in z dne 13. decembra 2018, Sut, C-514/17, EU:C:2018:1016, točka 46).

63 Tako lahko, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 68 sklepnih predlogov z dne 13. junija 2024, ob upoštevanju različnih funkcij kazni v družbi država članica, v kateri je bila oseba obsojena, upravičeno uveljavlja lastne vidike kazenske politike, da bi upravičila izvršitev izrečene kazni na njenem ozemlju, in posledično zavrne posredovanje obsodilne sodbe in potrdila, ki ga je treba priložiti na podlagi Okvirnega sklepa 2008/909, tudi če bi lahko razlogi, povezani s socialno rehabilitacijo zahtevane osebe, govorili v prid izvršitvi te kazni na ozemlju druge države članice.

64 Polje proste presoje države izdajateljice v zvezi s soglasjem iz člena 4(1)(c) in (2) Okvirnega sklepa 2008/909, kot je pojasnjeno v točkah od 61 do 63 te sodbe, je poleg tega potrjeno z odstavkom 5 tega člena, ki določa, da kadar država izvršiteljica na lastno pobudo od prvonavedene države zahteva posredovanje sodbe skupaj s potrdilom, taka prošnja ne ustvarja obveznosti za državo izdajateljico, da ji ugodi.

65 Poleg tega na podlagi nobene določbe tega okvirnega sklepa niti Okvirnega sklepa 2002/584 ni mogoče šteti, da bi se s tem, da se izvršitveni pravosodni organ sklicuje na razlog za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, zadnjenavedenega okvirnega sklepa, poseglo v navedeno polje proste presoje odreditvene države.

66 V zvezi s tem to, da država članica izda evropski nalog za prijetje zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, priča prav o tem, da ta država načeloma daje prednost izvršitvi kazni na svojem ozemlju pred uporabo mehanizma priznavanja in izvrševanja sodb v kazenskih zadevah, določenega z Okvirnim sklepom 2008/909, za tako izvršitev v drugi državi članici. V tem okviru bi bila učinkovitost sistema predaje med državami članicami, uvedenega z Okvirnim sklepom 2002/584, ogrožena, če bi lahko izvršitvena država v takem primeru enostransko odstopila od načela izvršitve evropskega naloga za prijetje na podlagi izvajanja tega razloga za fakultativno neizvršitev, ne da bi bili izpolnjeni pogoji za priznanje in izvršitev obsodilne sodbe, določeni v Okvirnem sklepu 2008/909.

67 Iz tega sledi, da je v okviru izvajanja razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 za prevzem izvršitve kazni s strani izvršitvene države, naložene s kazensko sodbo, izrečeno v odreditveni državi in ki je bila podlaga za izdajo evropskega naloga za prijetje, potrebno soglasje te države izdajateljice v skladu s pravili iz Okvirnega sklepa 2008/909.

68 Vendar – čeprav je to, da odreditvena država posreduje obsodilno sodbo in potrdilo, ki jo mora spremljati, tako zasnovano zgolj kot možnost, tudi če namerava država izvršiteljica z izvajanjem tega razloga za neizvršitev prevzeti izvršitev kazni – je treba opozoriti, da obveznost lojalnega sodelovanja iz člena 4(3), prvi pododstavek, PEU, vključuje dialog med izvršitvenimi in odreditvenimi pravosodnimi organi, med drugim da se zagotovi, da delovanje evropskega naloga za prijetje ni ohromljeno. Iz tega načela zlasti izhaja, da se države članice medsebojno spoštujejo in si pomagajo pri izpolnjevanju nalog, ki izhajajo iz Pogodb (glej v tem smislu sodbo z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 48 in navedena sodna praksa).

69 Zato morajo odreditveni in izvršitveni pravosodni organi, da bi zagotovili učinkovito sodelovanje v kazenskih zadevah, v celoti uporabiti instrumente, določene v Okvirnem sklepu 2002/584 in Okvirnem sklepu 2008/909, kot so posvetovanja pred posredovanjem obsodilne sodbe, ki jo je izdalo sodišče države izdajateljice, in potrdila, katerega vzorec je v Prilogi I k Okvirnemu sklepu 2008/909, da bi se spodbudilo medsebojno zaupanje, na katerem temelji to sodelovanje (glej v tem smislu sodbo z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 49 in navedena sodna praksa). V zvezi s tem je treba opozoriti, da so v skladu s členom 4(3) zadnjenavedenega okvirnega sklepa taka posvetovanja obvezna, kadar je, kot v obravnavanem primeru, predvidena izvršitev kazenske sankcije v državi članici, ki ni država članica državljanstva zadevne osebe, in sicer v primeru iz člena 4(1)(c) zadnjenavedenega okvirnega sklepa.

70 Če dejanski prevzem izvršitve kazni s strani države izvršiteljice iz katerega koli razloga, vključno z nespoštovanjem pogojev in postopka iz Okvirnega sklepa 2008/909, ni mogoč, iz načela vzajemnega priznavanja izhaja, da je treba za preprečitev nekaznovanosti zahtevane osebe izvršiti evropski nalog za prijetje. Kot je namreč navedeno v točki 41 te sodbe, je izvršitev evropskega naloga za prijetje načelo, saj je zavrnitev njegove izvršitve izjema, ki jo je torej treba razlagati ozko.

71 V zvezi z obveznostmi odreditvene države je treba poudariti, da mora ta država zagotoviti, da se pooblastilo, ki ji ga daje Okvirni sklep 2008/909, da državi izvršiteljici ne posreduje obsodilne sodbe, ki jo je izdalo eno od njenih sodišč, in potrdila, katerega vzorec je v Prilogi I k temu okvirnemu sklepu, izvaja na način, ki omogoča učinkovito sodelovanje med organi držav članic, pristojnimi v kazenskih zadevah, ter zagotavlja, da se delovanje evropskega naloga za prijetje in vzajemno priznavanje sodb v kazenskih zadevah zaradi njihovega izvrševanja v drugi državi članici ne ohromi.

72 Zato lahko pristojni organ odreditvene države, kadar namerava izvršitveni pravosodni organ na podlagi razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje, tako posredovanje zavrne, če na podlagi objektivnih okoliščin meni, da kazen v državi izvršiteljici dejansko ne bo izvršena, ali da izvršitev te kazni v tej državi ne bo prispevala k cilju socialne rehabilitacije zahtevane osebe po izteku kazni odvzema prostosti, na katero je bila obsojena. Odreditveni pravosodni organ lahko to posredovanje zavrne tudi na podlagi preudarkov, povezanih s kazensko politiko odreditvene države.

Pravica odreditvene države, da izvrši kazen odvzema prostosti, kadar je izvršitveni pravosodni organ zavrnil izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve te kazni, na podlagi člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, ne da bi spoštoval pogoje in postopek iz Okvirnega sklepa 2008/909, ki se nanašajo na priznanje obsodilne sodbe, s katero je bila izrečena ta kazen, in prevzem njene izvršitve

73 Preučiti je treba, ali v okoliščinah, v katerih je izvršitveni pravosodni organ, ne da bi spoštoval pogoje in postopek iz Okvirnega sklepa 2008/909, na podlagi razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 zavrnil izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, odreditvena država ohrani pravico do izvršitve te kazni.

74 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da je izvršitveni pravosodni organ po prejemu evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti zoper C. J., menil, da je treba to kazen izvršiti v Italiji, da bi se povečale možnosti za socialno rehabilitacijo te osebe. Tako je ta organ z odločbo o priznanju in izvršitvi zavrnil predajo navedene osebe, priznal obsodilno sodbo in odredil izvršitev navedene kazni v Italiji. Ta odločba je bila sprejeta, čeprav je predložitveno sodišče izvršitvenemu pravosodnemu organu posredovalo to sodbo, ne pa tudi potrdilo, katerega vzorec je v Prilogi I k Okvirnemu sklepu 2008/909, in čeprav je to sodišče izrazilo nestrinjanje s priznanjem navedene sodbe in prevzemom izvršitve zaporne kazni, izrečene C. J., v Italiji.

75 V zvezi s tem je treba, kot je razvidno iz točk od 54 do 67 te sodbe, v okviru izvajanja razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 priznanje obsodilne sodbe, s katero je sodišče odreditvene države izreklo zaporno kazen, in prevzem izvršitve te kazni s strani države izvršiteljice opraviti ob upoštevanju pogojev in postopka, določenih v Okvirnem sklepu 2008/909, kar med drugim pomeni, da mora odreditvena država s tem prevzemom soglašati.

76 Ugotoviti je treba, da lahko, kadar je, kot v obravnavanem primeru, izvršitveni pravosodni organ izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, zavrnil v nasprotju s pogoji in postopkom iz Okvirnega sklepa 2008/909, odreditveni pravosodni organ ta nalog za prijetje ohrani. Prav tako država izdajateljica ohrani pravico do izvršitve te kazni.

77 Sodišče je namreč že imelo priložnost razsoditi, da se lahko to, da odreditveni pravosodni organ ohrani evropski nalog za prijetje, izkaže za potrebno, zlasti kadar odločitev o zavrnitvi ni bila v skladu s pravom Unije, da bi se postopek predaje zahtevane osebe končal in da bi se tako spodbudila uresničitev cilja boja proti nekaznovanosti, ki mu sledi ta okvirni sklep. Tako zgolj dejstvo, da je izvršitveni pravosodni organ zavrnil izvršitev evropskega naloga za prijetje, ne more preprečiti, da odreditveni pravosodni organ ta nalog za prijetje ohrani (glej v tem smislu sodbo z dne 29. julija 2024, Breian, C-318/24 PPU, EU:C:2024:658, točki 51 in 53).

78 Te ugotovitve *mutatis mutandis* veljajo za pravico odreditvene države, da izvrši zaporno kazen, ki je bila osebi, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, izrečena v okoliščinah, kot so te iz točke 76 te sodbe, in jih ni mogoče izpodbijati glede na člen 22(1) Okvirnega sklepa 2008/909, ki določa, da odreditvena država prekine izvrševanje kazenske sankcije takoj, ko se je njeno izvrševanje začelo na ozemlju države članice izvršiteljice.

79 Poudariti je namreč treba, da se ta določba ne uporablja, kadar – kot v obravnavanem primeru – država izvršiteljica predaje na podlagi člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 ni zavrnila v skladu s pravili, določenimi v Okvirnem sklepu 2008/909. Na eni strani, kot je generalni

pravobranilec navedel v točki 81 sklepnih predlogov z dne 12. decembra 2024, če bi dopustili, da je mogoče v takem položaju državi izdajateljici zaradi začetka izvrševanja kazni v državi članici izvršiteljici odvzeti pristojnost za izvršitev te kazni, bi se odprle možnosti za izogibanje pravilom, določenim s tem okvirnim sklepom.

80 Na drugi strani bi dejstvo, da v takem položaju odreditvena država izgubi pristojnost za izvršitev navedene kazni, povzročilo ne le kršitev pravil o priznavanju in izvrševanju sodbe države izdajateljice, določenih v Okvirnem sklepu 2008/909, ampak tudi poseganje v delovanje poenostavljenega in učinkovitega sistema predaje zahtevanih oseb, vzpostavljenega z Okvirnim sklepom 2002/584, zlasti s tem, da bi se lahko ogrozil cilj boja proti nekaznovanosti, ki se uresničuje s tem okvirnim sklepom (glej v tem smislu sodbi z dne 6. julija 2023, Minister for Justice and Equality (Zahteva po soglasju – Učinki prvotnega evropskega naloga za prijetje), C-142/22, EU:C:2023:544, točka 51, in z dne 29. julija 2024, Breian, C-318/24 PPU, EU:C:2024:658, točka 51 in navedena sodna praksa).

81 Iz sodne prakse sicer res izhaja, da mora razmerje med Okvirnim sklepom 2002/584 in Okvirnim sklepom 2008/909, ki ga je predvidel zakonodajalec Unije, prispevati k uresničitvi cilja iz točke 46 te sodbe, ki je olajšati socialno rehabilitacijo zadevne osebe (sodba z dne 11. marca 2020, SF (Evropski nalog za prijetje – Jamstvo vrnitve v izvršitveno državo), C-314/18, EU:C:2020:191, točka 51 in navedena sodna praksa).

82 Če pa bi lahko izvršitvena država na podlagi tega cilja zavrnila izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve zaporne kazni, brez soglasja odreditvene države glede prevzema te izvršitve s strani prve države, bi to lahko povzročilo visoko tveganje nekaznovanosti oseb, ki se poskušajo izogniti roki pravice po tem, ko so bile obsojene v državi članici, in bi nazadnje ogrozilo učinkovito delovanje poenostavljenega sistema predaje med državami članicami, vzpostavljenega z Okvirnim sklepom 2002/584.

83 Dodati je treba, da razlago člena 22 Okvirnega sklepa 2008/909, navedeno v točki 79 te sodbe, v skladu s katero se možnost uporabe razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 pogojuje s soglasjem odreditvene države, da se kazen izvrši v državi izvršiteljici, potrjuje dejstvo, da se to soglasje, kot je navedeno v točki 57 te sodbe, izraža s posredovanjem obsodilne sodbe in potrdila, katerega vzorec je v Prilogi I k Okvirnemu sklepu 2008/909. Ti dokumenti, zlasti to potrdilo, namreč vsebujejo podatke, ki so bistveni za učinkovito izvršitev izrečene kazni. Za to člen 23(1) Okvirnega sklepa 2008/909 poleg tega določa, da mora biti navedeno potrdilo prevedeno v uradni jezik ali jezike države izvršiteljice.

84 Iz tega izhaja, da v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, okvirna sklepa 2002/584 in 2008/909 ne nasprotujeta temu, da se evropski nalog za prijetje, izdan zoper C. J., ohrani in da se kazen, ki mu je bila izrečena, izvrši v odreditveni državi, in sicer v Romuniji.

85 Ker pa lahko taka ohranitev posega v osebno svobodo zahtevane osebe, je treba še pojasniti, da mora odreditveni pravosodni organ preučiti, ali je glede na posebnosti obravnavane zadeve ta ohranitev sorazmerna. V okviru take preučitve mora ta organ med drugim upoštevati posledice, ki jih ima za to osebo ohranitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper njo, in možnosti za izvršitev tega naloga za prijetje (glej v tem smislu sodbo z dne 29. julija 2024, Breian, C-318/24 PPU, EU:C:2024:658, točka 54 in navedena sodna praksa).

86 Če bi se odreditvena država po tej preučitvi odločila, da bo ohranila evropski nalog za prijetje, bi morala ta država po potrebi, kadar je zahtevana oseba predana tej državi ali kadar se prostovoljno vrne na njeno ozemlje, upoštevati člen 26(1) Okvirnega sklepa 2002/584. Ta določba, ker se z njo zahteva upoštevanje celotnega obdobja, ko je bila ta oseba priprta v izvršitveni državi, zagotavlja, da navedeni osebi ni treba v končni fazi biti v priporu, katerega skupno trajanje – tako v izvršitveni državi kot v odreditveni državi – bi presegalo trajanje kazni zapora, na katero je bila obsojena v odreditveni državi (glej v tem smislu sodbo z dne 28. julija 2016, JZ, C-294/16 PPU, EU:C:2016:610, točka 43).

87 Glede na vse zgoraj navedene razloge je treba na prvo, drugo in tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 ter člene 4, 22 in 25 Okvirnega sklepa 2008/909 razlagati tako, da:

– na eni strani to, da izvršitveni pravosodni organ na podlagi razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 zavrne predajo osebe, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, predpostavlja, da ta pravosodni organ spoštuje pogoje in postopek, ki so v Okvirnem sklepu 2008/909 določeni v zvezi s priznanjem obsodilne sodbe, s katero je bila izrečena ta kazen, in prevzemom izvršitve navedene kazni, in

– na drugi strani država izdajateljica ohrani pravico do izvršitve iste kazni in torej do ohranitve evropskega naloga za prijetje v okoliščinah, v katerih je izvršitveni pravosodni organ, ne da bi upošteval pogoje in postopek, ki so v Okvirnem sklepu 2008/909 določeni v zvezi s priznanjem te sodbe in tem prevzemom, na podlagi tega razloga zavrnil izvršitev tega evropskega naloga za prijetje.

Četrto vprašanje

88 Opozoriti je treba, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora Sodišče v okviru postopka sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, uvedenega s členom 267 PDEU, nacionalnemu sodišču dati koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča. S tega vidika mora Sodišče po potrebi preoblikovati vprašanja, ki so mu bila predložena (sodba z dne 25. februarja 2025, Alphabet in drugi, C-233/23, EU:C:2025:110, točka 33 in navedena sodna praksa).

89 V skladu s členom 4, točka 5, Okvirnega sklepa 2002/584, na katerega se nanaša četrto vprašanje, lahko izvršitveni pravosodni organ zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, če dobi obvestilo, da je zahtevani osebi tretja država izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, vendar le če je v primeru izrečene kazni ta kazen že prestana ali se prestaja ali se po zakonodaji kaznujoče države ne more več izvršiti. V obravnavanem primeru pa je iz predložitvene odločbe razvidno, da je odločbo o priznanju in izvršitvi sprejelo sodišče države članice Unije, in sicer Italijanske republike.

90 V teh okoliščinah je upošteven le razlog za obvezno neizvršitev iz člena 3, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584, s katerim je konkretizirano načelo *ne bis in idem*, katerega spoštovanje morajo zagotoviti države članice.

91 Zato je treba šteti, da predložitveno sodišče s četrtim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 3, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da je odločba, s katero je izvršitveni pravosodni organ na podlagi člena 4, točka 6, tega okvirnega sklepa zavrnil predajo osebe, zoper

katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, priznal obsodilno sodbo, s katero je bila izrečena ta kazen, in odredil izvršitev navedene kazni v izvršitveni državi, „pravnomočna sodba za ista dejanja“ v smislu te določbe.

92 Člen 3, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584 določa, da če izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo, da je zahtevani osebi država članica izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, mora ta organ zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje, vendar le če je v primeru izrečene kazni ta kazen že prestana ali se prestaja ali se po zakonodaji kaznujoče države članice ne more več izvršiti.

93 V zvezi s tem je Sodišče razsodilo, da se za zahtevano osebo šteje, da ji je bila izrečena „pravnomočna sodba za ista dejanja“ v smislu tega člena 3, točka 2, če je bil kazenski pregon na podlagi kazenskega postopka pravnomočno ustavljen ali če so pravosodni organi države članice sprejeli odločbo, s katero je bil obtoženec v zvezi z očitanimi dejanji pravnomočno oproščen (glej v tem smislu sodbo z dne 16. novembra 2010, Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, točka 45 in navedena sodna praksa).

94 Poleg tega, natančneje v zvezi z zahtevo za predajo iz sodne prakse izhaja, da odločitve izvršitvenega pravosodnega organa, da zavrne izvršitev naloga za prijetje, ni mogoče šteti za „pravnomočno sodbo za ista dejanja“ v smislu člena 3, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584. Preučitev take zahteve namreč ne pomeni, da izvršitvena država začne kazenski pregon osebe, katere predaja se zahteva, in ne vključuje vsebinske presoje zadeve (glej po analogiji sodbo z dne 14. septembra 2023, Sofiyska gradska prokuratura (Zaporedni nalogi za prijetje), C-71/21, EU:C:2023:668, točke od 52 do 54).

95 Enako velja za odločbo, kot je odločba o priznanju in izvršitvi, s katero se prizna obsodilna sodba, izrečena v drugi državi članici, in odredi izvršitev kazenske sankcije, izrečene s to sodbo.

96 Kot namreč izhaja iz sodne prakse, navedene v točki 94 te sodbe, preučitev, opravljena v tem okviru, ne pomeni uvedbe kazenskega pregona zoper obsojeno osebo in ne vključuje vsebinske presoje zadeve. Namesto da bi bila izrečena nova kazenska sankcija za ista dejanja, je namen take odločbe omogočiti, da se obsodba, izrečena v državi izdajateljici, lahko izvrši v državi izvršiteljici.

97 Zato odločbe, s katero je izvršitveni pravosodni organ na podlagi člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 zavrnil izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, priznal sodbo, s katero je bila ta kazen izrečena, in odredil izvršitev te kazni, ni mogoče šteti za „pravnomočno sodbo za ista dejanja“ v smislu člena 3, točka 2, tega okvirnega sklepa.

98 Glede na vse zgoraj navedene razloge je treba na četrto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 3, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da odločba, s katero je izvršitveni pravosodni organ na podlagi člena 4, točka 6, tega okvirnega sklepa zavrnil predajo osebe, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, priznal obsodilno sodbo, s katero je bila izrečena ta kazen, in odredil izvršitev navedene kazni v izvršitveni državi, ni „pravnomočna sodba za ista dejanja“ v smislu te določbe.

Peto vprašanje

99 Glede na odgovor na četrto vprašanje na peto vprašanje za predhodno odločanje ni treba odgovoriti.

Stroški

100 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški navedenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

1. **Člen 4, točka 6, Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami ter člene 4, 22 in 25 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji**

   je treba razlagati tako, da

   – **na eni strani to, da izvršitveni pravosodni organ na podlagi razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 zavrne predajo osebe, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, predpostavlja, da ta pravosodni organ spoštuje pogoje in postopek, ki so v Okvirnem sklepu 2008/909 določeni v zvezi s priznanjem obsodilne sodbe, s katero je bila izrečena ta kazen, in prevzemom izvršitve navedene kazni, in**

   – **na drugi strani država izdajateljica ohrani pravico do izvršitve iste kazni in torej do ohranitve evropskega naloga za prijetje v okoliščinah, v katerih je izvršitveni pravosodni organ, ne da bi upošteval pogoje in postopek, ki so v Okvirnem sklepu 2008/909 določeni v zvezi s priznanjem te sodbe in tem prevzemom, na podlagi tega razloga zavrnil izvršitev tega evropskega naloga za prijetje.**

2. **Člen 3(2) Okvirnega sklepa 2002/584**

   je treba razlagati tako, da

   odločba, s katero je izvršitveni pravosodni organ na podlagi člena 4, točka 6, tega okvirnega sklepa zavrnil predajo osebe, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, priznal obsodilno sodbo, s katero je bila izrečena ta kazen, in odredil izvršitev navedene kazni v izvršitveni državi, ni „pravnomočna sodba za ista dejanja“ v smislu te določbe.

Podpisi